

засвири (1) и пѣтници-ти ся върнахъ на ста-та си.

Въ растояніе на четири или петъ миля не заминувахъ нѣкои сѣкунды да ся не побутне на чиновника лакътъ-тъ. Той всѣкий пѣтъ ся причървяваше, обаче си навождаше главъ-тъ, и приемише наумѣваніе-то на другаръ-тъ си безъ да покаже неудоволствіе. Слѣдъ нѣколко миля пѣтуваніе, толкова уякчи склонность-тъ си, щото ся не чю веке богохуленіе отъ уста-та му, въ останало-то имъ пѣтуваніе, което бѣше и повече отъ колко-то бѣхъ вървели.

Виждаше ся обаче по намръщень отъ първо, помисли малко, послѣ поглѣднѣ нѣкога единыя-тъ, а нѣкога другыя-тъ отъ спжтешественницы-ты си; послѣ като ся обърна камъ совѣтователя си, каза му слѣдѣжъщы-ты думы:

— “Сакамъ, Господине, да си священникъ, „

— “Такъвъ ся имамъ, отговори му онъ. „

Той пакъ ся умълча; сѣтнѣ съ едно усмихнуваніе, изяви маловѣріе-то си въ Божіе-то откровеніе, съ начинъ щото да подбуди единъ разговоръ за това.

---

(1) Въ Америкѣ кочіящи-ти имать единъ обычай да призывать всадници-ты, като засвируютъ съ единъ рогъ.